

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie postanowienia Sądu z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-890/16 ze względu na sprzeczność z wyrokiem w sprawie T-630/15 w zakresie dotyczącym charakteru kwestionowanej decyzji Komisji jako odnoszącego się do dodatkowych robót budowlanych aktu potwierdzającego;
- nakazanie pozwanej w pierwszej instancji pokrycia kosztów własnych i tych poniesionych przez wnoszące odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie opierają je na dwóch zarzutach:

Zarzut pierwszy: Sąd naruszył prawo przyjmując przy wydawaniu kwestionowanego postanowienia stanowisko całkowicie odmienne od tego, które zajął wydając wyrok w sprawie T-630/15.

Zarzut drugi: Sąd naruszył prawo uzasadniając kwestionowane postanowienie w wewnętrznie sprzeczny sposób.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-630/15, Scandlines Danmark i Scandlines Deutschland/Komisja, wniesione w dniu 25 février 2019 r. przez Scandlines Danmark ApS i Scandlines Deutschland GmbH

(Sprawa C-174/19 P)

(2019/C 148/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Scandlines Danmark ApS, Scandlines Deutschland GmbH (przedstawiciel: L. Sandberg-Mørch)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Danii, Föreningen Svensk Sjöfart, Naturschutzbund Deutschland (NABU) eV

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-631/15 w zakresie, w jakim Sąd oddalił w nim zarzuty podnoszone odnośnie tego, że przyznane spółce Femern Landanlæg A/S środki stanowią pomoc państwa, że koszty związane z projektem połączeń kolejowych nie są kosztami kwalifikującymi się do objęcia pomocą z punktu widzenia zgodności pomocy przyznanej spółce Femern A/S, że pomoc przyznana tej spółce nie wywiera zachęcającego skutku, że sporządzony alternatywny scenariusz jest niezgodny z prawem, że przyznana spółce Femern A/S pomoc nie powoduje nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji oraz że podnoszone przez skarżącą w pierwszej instancji zarzuty były niedopuszczalne;
- nakazanie Komisji pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą w nim siedem skierowanych przeciwko zaskarżonemu wyrokowi zarzutów:

— po pierwsze, Sąd dopuścił się naruszenia art. 107 ust. 1 oraz art. 108 ust. 2 TFUE stwierdzając, że Komisja nie naruszyła prawa i nie doświadczyła poważnych trudności uznając, iż przyznane spółce Femern Landanlæg A/S państwowe gwarancje i pożyczki związane z projektem krajowych połączeń kolejowych nie mogą powodować zakłóceń, ponieważ rynek właściwy nie jest otwarty na konkurencję.

Zdaniem wnoszących odwołanie Sąd doszedł do tego błędnego wniosku opierając się na czterech naruszeniach prawa, odnośnie których podnosi ona następujące argumenty:

- a) Sąd naruszył prawo uznając, że przyznane spółce Femern Landanlæg A/S państwowe gwarancje i pożyczki związane z projektem połączeń kolejowych nie mogą powodować zakłóceń konkurencji, choć szybkie połączenie Fixed Link (którego operatorem jest Femern A/S) i krajowe połączenie kolejowe (którego operatorem jest Femern Landanlæg) stanowią łącznie stanowiąc jedną całość projekt, a już w odniesieniu do przyznanych Femern A/S państwowych gwarancji i pożyczek uznano, że mogą one zakłócać konkurencję;
 - b) Sąd naruszył prawo uznając, że zgodnie z obowiązującym prawem duński rynek zarządzania infrastrukturą kolejową nie jest otwarty na konkurencję.
 - c) Sąd naruszył prawo uznając, że duński rynek zarządzania infrastrukturą kolejową nie jest faktycznie otwarty na konkurencję;
 - d) otwarte na konkurencję rynki budowy infrastruktury kolejowej i utrzymania na niej ruchu są rynkami odrębnymi od rynku zarządzania tą infrastrukturą i jej eksploatacji sensu stricto;
- po drugie, Sąd dopuścił się naruszenia art. 107 ust. 1) i art. 108 art. 2 TFUE stwierdzając, że Komisja nie naruszyła prawa i nie doświadczyła poważnych trudności uznając, iż przyznane spółce A/S Femern Landanlæg państwowe gwarancje i pożyczki na sfinansowanie krajowych połączeń kolejowych nie mają wpływu na wymianę między państwami członkowskimi;
- po trzecie, Sąd dopuścił się naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) i art. 108 ust. 2 TFUE stwierdzając, że koszty krajowych połączeń kolejowych mogą zostać uwzględnione przy obliczaniu maksymalnego dopuszczalnego poziomu intensywności pomocy dla Fixed Link (w kontekście analizy zgodności), choć zdaniem Sądu finansowanie przyznane krajowym połączeniom kolejowym nie stanowi pomocy państwa;
- po czwarte, Sąd dopuścił się naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) i art. 108 ust. 2, stwierdzając, że Komisja nie naruszyła prawa i nie doświadczyła poważnych trudności uznając, iż przyznana spółce A/S Femern ma zachęcający skutek;
- po piątę, Sąd dopuścił się naruszenia art. 107 ust. 3 lit. b) i art. 108 ust. 2, stwierdzając, że Komisja nie naruszyła prawa i nie doświadczyła poważnych trudności uznając, iż duńskie władze przedstawiły alternatywny scenariusz odpowiedni dla potrzeb dokonywanej przez Komisję oceny konieczności pomocy;
- po szóste, Sąd dopuścił się naruszenia prawa stwierdzając, że przyznana spółce A/S Femern pomoc nie powoduje nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji;
- po siódme, Sąd dopuścił się naruszenia prawa odrzucając wniesione przez skarżącą w pierwszej instancji nowe zarzuty dotyczące dodatkowych robót budowlanych ze względu na to, że nie zostały one zatwierdzone w decyzji Komisji z dnia 23 lipca 2015 r.